

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci
žalobce: **Y. K.**

státní příslušnost Ukrajina

zastoupen advokátkou Mgr. Kateřinou Lukáčovou

sídlem Reální 172/2, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2019, č. j. CPR-29261-2/ČJ-2018-930310-V243, o správním vyhoštění,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě dne 14. 2. 2019 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 9. 8. 2018, č. j. KRPM-97083-22/ČJ-2018-140022-SV, jímž žalobci bylo podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce trvání 3 měsíců. Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie byl stanoven v souladu s ustanovením § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Současně byla podle § 118 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. stanovena doba k vycestování z území České republiky do 15 dnů od nabytí právní moci vydaného rozhodnutí o správním vyhoštění. Dále bylo rozhodnuto, že dle § 120a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., se na žalobce nevztahují důvody znemožňující vycestování. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalovaným potvrzeno.
2. Žalobce uvedl, že žalovaný nejednal v souladu se zásadou materiální pravdy, jelikož nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav a v tomto smyslu bylo také porušeno ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu. Žalovaný v daném případě nerespektoval definici pojmu „zaměstnání“ vyjádřenou v § 178b odst. 1 zákona o pobytu cizinců na území České republiky. V rozsahu zásady vyšetřovací a zásady materiální pravdy není doložena existence pracovněprávního vztahu ani existence mzdy či odměny za práci. Ze spisového materiálu vyplývá, že nepodepisoval žádnou pracovní smlouvu, práci mu zadával „parták Čech jménem P.“. Finanční prostředky v celkové hodnotě 4 000 Kč dostával nahodile od ruský mluvícího muže, kterého nezná. Namítal rovněž, že v den kontroly měla cizinecká policie oprávnění kontrolovat pouze povolení k pobytu a nikoliv pracovní povolení. Vyslovil názor, že podle zákona o zaměstnanosti to přísluší pouze Úřadům práce, popř. celním úřadům. Porušení zákonné povinnosti je tak zásadní, že správní orgán v daném případě neměl vůbec zahajovat řízení o správním vyhoštění, natož o něm rozhodnout. Žalobce uzavřel, že na území ČR nepobýval neoprávněně, nebyl zde zaměstnán v pracovněprávním poměru, a tedy nemohl způsobit České republice jakoukoliv škodu.
3. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Odkázala jak na odůvodnění napadeného rozhodnutí, tak na rozhodnutí nalézacího správního orgánu a na nashromážděný spisový materiál.
4. Krajský soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.
5. Krajský soud přezkoumal žalobu v souladu s ustanovením § 75 s.ř.s. v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud neshledal vady napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s.ř.s.
6. Z obsahu správního spisu soud zjistil:
 - Z úředního záznamu ze dne 2. 8 2018 plyne, že téhož dne v 7:30 hod. byla zahájena součinnostní pobytová kontrola OPKPE Přerov s OIP Olomouc na staveništi

bytového domu na ulici Stupkova v Olomouci, který staví společnost Pozemstav Prostějov a.s., IČO 25527380, sídlem Pod Kosířem 329/73, 796 01 Prostějov. Žalobce byl kontrolován v přízemí domu v pracovním oděvu při přenášení barelů. Stavební mistr pan M. S. nejprve uvedl, že byl žalobce asi před měsícem dodán na stavbu na základě smlouvy o dílo subdodavatelem společností VIVANUS s.r.o. IČO 06550614, ale následně bylo kontrolou OIP ze stavebního deníku zjištěno, že je žalobce veden pod ostravským podnikatelem panem P. K., IČO 66691150, který podepsal se stavitelem Pozemstav Prostějov a.s. smlouvu o dílo dne 10. 10. 2017. Pan S. upřesnil, že práci žalobci zadává zaměstnanec Pozemstav Prostějov a.s. pan J.S. a pracovní doba je zpravidla od 7.00 do 17.00 hodin. Odměnu za práci dle vyjádření stavebního mistra dostává žalobce pravděpodobně od dodavatelské firmy, která dílo, resp. pomocné stavební práce staviteli fakturuje. Ve spise je i fotodokumentace provedené kontroly.

- Ve spise je fotokopie cestovního pasu žalobce s biometrikou X bez vyznačeného víza a posledním vstupem na území EU dne 24. 6. 2018.
 - Dne 2. 8. 2018 bylo s žalobcem zahájeno správní řízení oznámením o zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění, žalobce byl poučen a téhož dne s ním byl sepsán protokol o vyjádření účastníka správního řízení za přítomnosti tlumočníka. Žalobce po seznámení s podklady pro rozhodnutí v rámci svého vyjádření uvedl, že na Ukrajině studuje druhým rokem obor kuchař číšník. Protože má prázdniny, rozhodl se, že si přivydělá prací v zahraničí. O práci v ČR se dozvěděl přes internetové stránky, na kterých bylo uvedeno telefonní číslo, na které zavolaal a obdržel další informace, tedy, že má dorazit do města Olomouc a ubytovat se na ubytovně Morello. Dne 24. 6. 2018 přejel hranice autobusem a v Olomouci se dle pokynů ubytoval se svým kamarádem V. M. Byli ubytováni ještě s panem R. S., který již na stavbě, kde byl žalobce zajištěn, pracoval. Peníze dostával od ruský mluvícího muže, kterého nezná. Dostával jednou týdně zálohu ve výši 1 000 Kč, do dne sepsu protokolu tedy 4 000 Kč. Domluva zněla na 90 Kč za hodinu. Od 25. 6. 2018 pracoval pouze v Olomouci na stavbě. Práci mu zadával parťák P., přičemž pracoval od 07:00 do 17:30 hodin, tedy 10 hodin s přestávkou. Je si vědom, že na území České republiky nemůže vykonávat práci bez platného povolení z Úřadu práce. Nemá v České republice žádné osobní, rodinné, ekonomické, kulturní či společenské vazby a nic mu nebrání vycestovat na Ukrajinu.
 - Ze závazného stanoviska ev. č. ZS43345 ze dne 2. 8. 2018 plyne, že vycestování žalobce na Ukrajinu je možné.
 - K dotazu na Úřad práce, bylo zodpovězeno přípisem ze dne 6. 8. 2018 tak, že žalobce nemá vydáno povolení k zaměstnání, ani není nahlášen žádným subjektem dle § 87 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.
7. Soud zcela souhlasí se závěry správních orgánů, že žalobce byl na území České republiky zaměstnán bez povolení k zaměstnání. Proto v podrobnostech zcela odkazuje na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů. Žalobci nelze přisvědčit, že nevykonával práci jen z toho důvodu, že nepodepisoval pracovní smlouvu a práci mu zadával parťák P. Dle § 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, je závislou prací práce, která je vykonávána ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance, jménem zaměstnavatele, podle pokynů zaměstnavatele

a zaměstnanec ji pro zaměstnavatele vykonává osobně. Závislá práce musí být vykonávána za mzdu, plat nebo odměnu za práci, na náklady a odpovědnost zaměstnavatele, v pracovní době na pracovišti zaměstnavatele, popřípadě na jiném dohodnutém místě. Soud při svém rozhodování vycházel z provedených důkazů, zejména z výsledku samotného žalobce, který uvedl, že si chtěl o prázdninách přivydělat práci v zahraničí, přičemž se rozhodl pro Českou republiku. Žalobce obdržel pokyny, kde se ubytovat a kde bude vykonávat práci. Sám žalobce uvedl, že byla sjednána i odměna za práci, a to ve výši 90 Kč za hodinu, přičemž pracoval 10 hodin denně. Navíc obdržel zálohu ve výši 4 000 Kč. Soud tedy nemůže souhlasit s další námitkou žalobce, že správní orgán nedodržel zásadu materiální pravdy ohledně existence mzdy či odměny za práci.

8. Soud nesouhlasí ani s žalobní námitkou žalobce, že Policie České republiky nemá oprávnění kontrolovat cizince, zda mají pracovní povolení. Dle § 167 odst. 1 písm. d) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců na území České republiky“), je policie oprávněna provádět pobytovou kontrolu: 1. cizince za účelem zjištění, zda se na území zdržuje oprávněně a zda splňuje podmínky pobytu na území podle tohoto zákona, 2. cizince nebo jiných osob za účelem zjištění, zda dodržují povinnosti stanovené tímto zákonem. Povinnost cizince mít k zaměstnání na území České republiky platné povolení k zaměstnání plyne z ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců na území České republiky, dle kterého policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské Unie, a zařadit cizince do informačního systému smluvních států, je-li cizinec na území zaměstnán bez oprávnění k pobytu anebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, nebo na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu anebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval. Kontrola pracovního povolení, zaměstnanecké karty nebo modré karty, je častou činností Policie ČR, neboť motivem pobytu cizinců je většinou zlepšení jejich hospodářské situace. To, že v zákoně není pobytová kontrola upravena exaktně (tedy není zde konkrétně stanovena povinnost cizince předložit pracovní povolení, zaměstnaneckou či modrou kartu), souvisí s její neformálností, která umožňuje Polici ČR ji vykonávat operativně a efektivně.
9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
10. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem Brno, Moravské náměstí 6 a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 27. 3. 2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně